

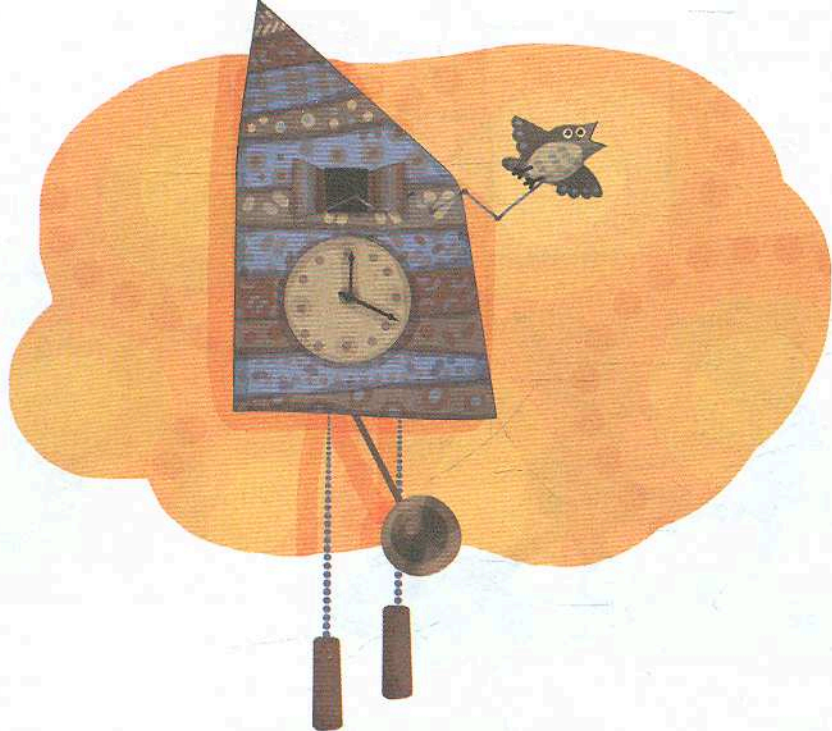

Любі татусі, мамусі, бабуні й дідуні!

Напевне, ви вже відчули, який допитливий ваш малюк! Аби пізнати навколишній світ, йому необхідно все мацати, нюхати і куштувати. І він не вгамується, доки не випробує незнайоме «явище» на собі. За ним так важко встежити! А ще складніше — пояснити, чому не можна робити те чи те, і закликати до послуху.

От ми й вирішили трішечки вам допомогти! Спробуймо запропонувати малюкові гірку пігулку «не можна», вмочивши її в солодкий сироп казки. Адже дітлахам простіше щось досягнути, коли оте «щось» яскраво виглядає і чітко постає в уяві.

Отже, садвіть дитинку поруч себе і розпочинайте читати цю книжку разом із нею! Вочевидь, вам буде цікаво обговорювати вчинки героїв, робити висновки і ділитися враженнями.

Вітаємо тебе, друже!

Зізнайся, батьки неодноразово повторюють тобі: «Не можна, не бери, не чіпай!..» А ти ніяк не второпаєш: ну ЧОМУ ту штуку не можна помацати? ЧОМУ ходити туди заборонено?!

А хочеш, ми тебе де з ким познайомимо? Поглянь-но – це маленький домовичок Кося. Не бійся, він анітрішечки не страшний, ба навіть добрий та милий. І звісно ж, неймовірно допитливий – точно як ти! Йому меду не давай, лише дозволь побачити й випробувати що-небудь новеньке. Ми впевнені: спілкуючись із ним, ти ніколи не засумуєш! Тільки уважно слухай Косині історії та накручуй на вуса, аби не повторити його помилок. Нашому героєві цього зовсім не хотілось би!

Будьмо знайомі — Кося!

Загалом, за документами він Бабайко. Назвали його так, бо всіх домовичків заведено іменувати Бабайками. Та коли наш домовичок навчився ходити, всі помітили, що ноги він ставить косо, і це виглядало страшенно кумедно. А згодом виявилось: варто маляті здивуватися, обуритися чи викинути коника, як його очі збігаються до носа. Тому-то батьки й вирішили, що ім'я Кося пасуватиме йому значно більше.

Живе Кося з татом і мамою – домовиками Хомою та Химкою – в затишній сільській хаті. Дах у неї з черепиці, стіни – з цегли, а віконниці – з дерева. Іще й долівка рипить, і двері співають... Тому Кося обожнює цю хатину!

Однак родина його живе не в самому будинку, а в літній кухні, розташованій на подвір'ї. Там домовикам зручніше – адже вони звикли спати всередині печі, що топиться дровами, а така піч є лише в кухні. Та й окрім неї там повнісінько усіляких дивовиж! На долівці й на лавах громадяться плетені кошики і череп'яні глечики; стелю прикрашають мотузки зі жмутками духмяних квітів, а стіну – картина з ведмедиками. Кося дуже любить її розглядати... І уявляти, що ведмедики ось-ось простягнуть до нього лапи й запросять до гри у свій ліс.

Отже, Кося – звичайнісінький домовичок. Його розкуйовджене волосся стирчить навсібіч на кшталт строкатих голочок. Незгірше стирчать великі вуха, потрібні для підслуховування розмов господарів. І довгенький носик, якого просто неможливо не пхати до хазяйського проса! А величезні очиська –